

РЕШЕНИЕ

№ 1458

гр. Русе, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава Н. Великова

при участието на секретаря Светла К. Георгиева
като разгледа докладваното от Десислава Н. Великова Гражданско дело № 20234520103140 по описа за 2023 година

Ищцата Ц. С. Ц. твърди, че в периода от 2015 г. до м. август 2018 г. работи като държавен служител и заемала длъжността „разследващ полицай“ в МВР, с местоизпълнение на служебните си задължения в структурно подчинение на ОД на МВР – Русе. Съгласно разпоредбата на чл. 188 от ЗМВР била длъжна да е на разположение за изпълнение на задълженията си, свързани със службата в МВР. Съгласно разпоредбата на чл. 179 от ЗМВР на държавните служители в МВР се заплащало допълнително възнаграждение и за времето, през което са били на разположение за изпълнение на служебните си задължения. Размерът на това възнаграждение се определял със заповед на Министъра на вътрешните работи. Такъв административен акт бил издаден и с него било определено, че за времето, през което с писмена заповед и/или график, издадени от съответния ръководител, държавния служител бил на разположение се заплащало допълнително възнаграждение за всеки час или част от него в размер на 0,35 лева. Със заповед № 8121-3-663 от 05.06.2015 г. на Министъра на вътрешните работи посочената сума била заменена с 0,10 лева. С Решение № 10515 по адм. дело № 13709/2015 г. на петчленен състав на ВАС тази заповед била отменена. Последващите заповеди за намаляване на посочената сума са били провъзгласени за нищожни с Решение № 5937/12.05.2017 г. по адм. дело № 6560/2016 г. на ВАС, 7-мо отделение, потвърдено с Решение № 12325 от 16.10.2017 г. по адм. дело № 8044/2017 г. на ВАС, Петчленен състав. За периода от 01.08.2015 г. до 25.12.2017 г. ищцата била на разположение, съобразно издадени заповеди и графици от съответните длъжностни лица в ОД на МВР – Русе. За периода 01.06.2015 г. до 31.10.2017 г. ѝ било изплатено трудово възнаграждение в рамките до 100 часа на разположение месечно. Предвид издадените заповеди и графици за същият период не са ѝ били изплатени общо сума в размер на 1339,65 лева.

Иска да бъде постановено съдебно решение, с което да бъде осъден ответника да заплати на ищцата сумата от 1339,65 лева, представляваща допълнително трудово възнаграждение за времето на разположение и в резерв през периода от 01.08.2015 г. до 31.08.2018 г., ведно със законната лихва от 16.08.2018 г. до окончателното и изплащане.

Ответникът ОД на МВР – Русе счита предявените искове за неоснователни.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

От представените писмени доказателства се установява, че за процесния период от 01.08.2015 г. до 31.08.2018г. ищецът заемал длъжността „разследващ полицай“ в ОД на МВР – Русе.

Ищецът осъществявал дейността по служебното правоотношение по утвърдени протоколи и графици при работа със специфични условия и характер и риск за живота и здравето, при 12- часови дневни и нощни смени и сумарно изчисляване на работното време на едномесечен период, съгласно приложимата редакция на чл. 187, ал. 3 от ЗМВР.

Със заповед на Министъра на вътрешните работи размерът на това допълнително възнаграждение било определено на 0,35 лева / ч. за времето, през което с писмена заповед и/или график, издадени от съответния ръководител, държавния служител бил на разположение. Със заповед № 8121-3-663 от 05.06.2015 г. на Министъра на вътрешните работи посочената сума била намалена на 0,10 лева.

Съгласно приетото по делото заключение на назначената съдебно-икономическа експертиза, общият брой часове на разположение за процесния период бил 4680 часа, а в резерв- 7742 часа. Паричната равностойност на часовете на разположение била 417.25 лв., а на когато е била на разположение и в резерв- 1339,65 лв. Тази сума не била заплатена на ищеца.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

Не се спори и от събраните по делото писмени доказателства (справки), че за процесния период работното време на ищцата е било ненормирано, като е било разпределено в работни дни от 8. 00ч. до 17. 30ч. и под формата на разположение – в работни дни от 17. 30 до 8. 30ч., а в почивни и в празнични дни – от 0. 00ч. до 24. 00ч.

Установява се, че през процесния период ищцата е положила разписаното, респективно отчетеното в тях така наречено "време на разположение", представляващо неактивен период, през който служителят е в готовност да изпълнява служебните си задължения в рамките на продължителността на смяната от графика, без да полага фактически труд.

Основният спор между страните се свежда до въпросите дължи ли се

заплащане на допълнително възнаграждение за времето на разположение през исковия период, предвид изискванията за реда и формата за изготвяне на графици и протоколи и компетентността на издателя им.

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗМВР /в сила от 01.07.2014 г. /, държавните служители на МВР са длъжни да бъдат на разположение за изпълнение на задълженията си, свързани със службата им в МВР, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 187, ал. 9 от ЗМВР за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдых и почивките за държавните служители.

В процесния период са действали издадените от министъра на вътрешните работи /в изпълнение на чл. 187, ал. 9 ЗМВР/, Наредба № 81213-592 от 05.06.2015 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители – действала за периода от 01.04.2015 г., съгласно § 6 от заключителните й разпоредби, до 29.07.2016 г. (датата на влизане в сила на Решение № 8585 от 11.07.2016 г. на ВАС по адм. дело № 5450/2016 г.), както и Наредба № 81213-776 от 29.07.2016 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители в Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 60 от 02.08.2016 г., в сила от 02.08.2016 г., изм. и доп., бр. 99 от 13.12.2016 г., в сила от 13.12.2016 г.) – действаща до края на процесния период.

Съгласно чл. 10, ал. 1 и 2 от относимите към процесния период Наредба № 81213-592 от 25.05.2015 г. и Наредба № 81213-776 от 29.07.2016 г., ръководителите на структури по чл. 37 ЗМВР или определено от него длъжностно лице с ръководни функции, по предложение на преките ръководители на съответните служители, може да установява време на разположение, което се определя със заповед за всеки конкретен случай, а по изключение може да се организира с графици, които се утвърждават от ръководителя на структурата или определеното от него длъжностно лице с

ръководни функции. Съгласно разпоредбите на Наредбите, времето на разположение се отчита с протокол по образец-приложение 6, който за служителите, работещи на смени, се изготвя на тримесечен отчетен период, а за служителите на ненормиран работен ден – ежемесечно, като отчитането на броя часове по времето на разположение, труда между 22, 00 ч. и 6, 00 ч. и на официални празници, както и на положения труд над установеното редовно работното време в протоколите за отчитането им се посочват само в цяло число.

Относно възнаграждението за времето на разположение, разпоредбата на чл. 179, ал. 1 от ЗМВР предвижда, че на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за научна степен, за полагане на труд през нощта от 22, 00 до 6, 00 ч., за полагане на труд на официални празници и за времето на разположение, а ал. 2 на същата норма – че условията и редът за изплащане на допълнителните възнаграждения определят с наредба на министъра на вътрешните работи, а техният размер – с негова заповед.

В процесния период /от 01.08.2015 г. до 31.08.2018 г. /, в изпълнение на чл. 179, ал. 2 ЗМВР, министърът на вътрешните работи е издал Заповед № 8121з-791 от 28.10.2014 г. за определяне размерите на допълнителните възнаграждения за полагане на труд през нощта между 22. 00ч. и 06. 00ч., за полагане на труд на официални празници и за времето на разположение, условията и редът за тяхното изплащане на държавните служители в МВР, както и Заповед № 8121з-663/05.06.2015 г. за изменение на горната заповед.

С Решение № 5579 от 3.05.2017 г. на ВАС по адм. д. № 12935/2016 г., VII о., потвърдено с Решение № 12325 от 16.10.2017 г. по адм. дело № 8044/2017 г. на ВАС, петчленен състав, била обявена нищожността на Заповед № 8121з-663/05.06.2015 г. на Министъра на вътрешните работи, с която размерът на възнаграждението бил изменен от 0.35 лв./ч на 0.10 лв./ч.

Видно от заключението на назначената по делото съдебно-икономическа експертиза, неоспорено от страните, броят часове на разположение за процесния период, положени от ищцата, надхвърлят максималната обща продължителност, регламентирана в нормативните разпоредби – 100 часа месечно. Според заключението, броят на часовете на разположение, за които се дължи допълнително възнаграждение, възлиза на 4680 часа за периода от 01.08.2015 г. -25.12.2017 г. В заключението е посочено също, че размерът на

това допълнително възнаграждение, дължимо на ищеца, е 412.95 лв. /в брутен размер/., а за периода 01.01.2018 г. до 31.08.2018 г.-4.30 лв.

Следва да се посочи, че на ищцата не се дължи допълнително възнаграждение за време в резерв, т. к. липсва нормативно определена регламентация на такава функция и съответно задължение за заплащане.

На основание чл. 78, ал.6 от ГПК, и доколкото процесните вземания не съставляват публични такива– по аргумент от чл. 84, т. 1 от ГПК и чл. 162, ал. 2 от ДОПК, държавната такса, от която на основание чл.126 от ЗДС ищецът е освободен, следва да бъде заплатена по сметка на съда от ответника, съобразно уважените искове, в размер на общо 50 лева, както и 200 лв.- възнаграждение за вещо лице.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът дължи на ищеца сумата от 124.58 лв., съобразно уважената част от исковете. На основание чл.78, ал.3 от ГПК ищцата дължи на ответника сумата от 137.70 лв. съобразно отхвърлената част от иска, т.е. по компенсация ищцата дължи на ответника сумата от 13.12 лв.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОД на МВР- Русе, бул. Скобелев №49, да заплати на Ц. С. Ц., ЕГН ***** от ***** сумата от 417.25 представляваща допълнително трудово възнаграждение за време на разположение през периода 17.09.2015 г. - 31.08.2018 г., положено в качеството ѝ на държавен служител, заемащ длъжността " разследващ полицаи" в Областна дирекция на МВР – Русе, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 16.08.2018 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ц. С. Ц., ЕГН ***** от ***** против ОД на МВР- Русе, бул. Скобелев №49 иск за заплащане на сумата над 417.25 до 1339.65 лв. представляваща допълнително трудово възнаграждение за време в резерв през периода 17.09.2015 г. - 31.08.2018 г., положено в качеството ѝ на държавен служител, заемащ длъжността " разследващ полицаи" в Областна дирекция на МВР – Русе, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 16.08.2018 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Ц. С. Ц., ЕГН ***** от ***** да заплати на ОД на МВР- Русе, бул. Скобелев №49 сумата от 13.12 лв. -разноски по делото по компенсация.

ОСЪЖДА ОД на МВР- Русе, бул. Скобелев №49 , да заплати по сметка на Русенския районен съд сумата **50 лева** – държавна такса и **200** лв.- за назначената експертиза.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Русе: _____